

Mi így emlékeztünk...

„Ha az ünnep elérkezik életedbe, akkor ünnepelj egészen!”- írta Márai Sándor Füveskönyvében. Március 15-én szívvel és lélekkel kell emlékeznünk, hiszen az 1848-49-es forradalom és szabadságharc a magyarság emlékében, szívében mindörökké élni fog, mindörökké emlékezni fogunk rá. Tiszteletet kell adnunk a magyar nemzet nagyjai előtt, hiszen sok mindent köszönhetünk nekik. Ők összefogtak, és közösen küzdöttek egyetlen közös célért.

Legyünk büszkék mindannyian magyar értékeinkre, hagyományainkra és 1848-49 hőseire!

Ebben az évben a mi osztályunknak kellett március 15-ei ünnepi műsort készíteni. Nagy megtiszteltetés, de egyben óriási feladat volt. A műsor mellett mi más meglepetésekkel is készültünk erre a napra. Saját magyarázó írt ünnepi beszédeinkből és verseinkből, valamint kovásznai testvériskolánk egyik diákjának novelláiból szerkesztettünk egy iskolaújságot, amelyben elhelyeztünk egy, a forradalmi eseményekkel kapcsolatos totót is a többi osztály számára. A három leggyorsabban és legpontosabban dolgozó osztálynak édességsomaggal kedveskedtünk. Az aulában pedig mini kiállítással temettünk hangulatot: korabeli dokumentumok másolatai voltak láthatók.

Tavaly dráma- és táncórán azt a házi feladatot kaptuk, hogy készítsük el az ünnepi műsor forgatókönyvét, hogy megkönnyítsük majd a dolgunkat. Így könnyű volt elindulni, hiszen megvolt az első lépés. Az osztály tagjainak többsége lelkes volt, nem kellett sok időt eltölteni a szerepek kiadásával. Más műsort hoztunk létre, mint amilyeneket eddig láttunk. Sok műsort a diákok végigállnak, de nem figyelnek semmire, nem törődnek azzal, hogy társaik mennyit dolgoztak a műsoron, amely nekik szólna. Épp ezért lett a mienk más. Figyelemfelkeltő, lényegre törő. Sok gyakorlás és sok együttműködés kellett, hogy létrejöjjön, de azt hiszem, mindenki a lehető legjobban teljesített. Amikor eljött az ünnep napja, már mindenki komolyabban vette már a feladatát. Reméltük, hogy tetszeni fog az előadásunk, hiszen számít a nézők véleménye. Műsorunkat egy Juhász Gyula- versrészlettel indítottuk, volt három mesélőnk, akik elmesélték, hogy mi minden történt aznap, amely örökre nevezetessé tette e napot. Egyik osztálytársunk évek óta néptáncol, így ő szatmári verbunkos zenére táncolt. Energikus tánca mindenki figyelmét felkeltette. A Nemzeti dalnak meghatározó szerepe van egy március 15-ei műsorban. Nem szavaltuk el, hanem megzenésített változatban volt hallható, az osztály közös éneklésével együtt. Ezt követően hangzottak el a magyarok fő követelése, vagyis a tizenkét pont. A pontok elmondása után a szereplők egy-egy kokárdát tűztek ki egy kifeszített vászonra, amelyre rá voltak írva a pontok, és katonák voltak rajzolva. A további események elmondása után, a Nemzeti dal utolsó versszakainak éneklése közben mindenki gyertyát gyújtott. Juhász Gyula versének második versszakával zártuk le ünnepségünket, megszólalt egy szép zene, elfújtuk a gyertyát, és meghajoltunk. A közönség tapsolt, és jó érzés töltött el mindenkit.

Örülünk, hogy műsorunk jól sikerült, méltó módon emlékeztünk a magyar nép nagyjaira.

Nagy Henrietta 10. A